

Den 10. marts 2019

Kære Socialminister Mai Mercado.

I forhold til vores skrivelser til dig omkring omsorgssvigt af vores handicappede søn af d. 6 og d. 13/2-19, og din tilbagemelding til os d. 25/2-19, hvor du skriver, at lovgivningen er, at "der skal det til der skal til" ift. vores søn og hans behov, vil vi hermed godt invitere dig hjem og hilse på os og vores søn, så du kan få et billede af virkeligheden, og de odds vi er oppe imod ift. kommunens varsling omkring en reducere på 70 procent i hans nuværende bevilling.

Når der ikke er en mere "konkret tekst" omkring lovgivningen, tolker vi det som om, at kommunen simpelthen udnytter lovgivningen til deres (kommunekassens) fordel på bekostning af vores søn.

Måske burde der kigges på de "huller" der er i lovgivningen, så kommunen (kommunerne) ikke udnytter det?

Og "hvor er vi henne", ift. §§ 95 og 96 i BPA ordninger? HVORFOR er de handicappede der er så "gode" at de selv kan stå for deres ordning, meget bedre stillede, og kan få mere hjælp ift. § 96, end de helt svage handicappede borgere - som her vores søn. Denne helt svage gruppe af borgere - som ikke selv kan stå for deres ordning - og har en nærtstående til det, kan kun benytte § 95 hvori der ikke er "overvågning" (som i § 96), selvom dette er nødvendigt/livsnødvendigt. Det er da fuldstændig skævvredet!

Konkret spørgsmål til dig: Hvor står vi henne når en kommune omsorgssviger vores søn?

Men her altså en åben invitation, så du kan få et indblik i den situation vi presses ud i, bla. ift. ovenstående paragraffer.

For orientering sendes dette skriv også til Socialudvalget.

Med venlige hilsener:

Frank Poulsen og Linda Dahl.